

در مکتب استاد

سخنرانی استاد علامه کرباسچیان
برای معلمان

« ۱۱ »

کرباسچیان، علی اصغر، ۱۳۹۳ - ۱۳۸۲.

در مکتب استاد: سخنرانی استاد علامه کرباسچیان برای معلمان «۱۱» مرکز تدوین و نشر آثار علامه کرباسچیان - تهران، ۱۳۹۰.

۵۶ ص. (شناخت های تربیتی)

ISBN 978 - 600 - 91460 - 0-0 (ج. ۰) ISBN 978 - 600 - 91460 - 1-7 (ج. ۲)

ISBN 978 - 600 - 90553 - 3-3 (ج. ۳) ISBN 978 - 600 - 90553 - 4-0 (ج. ۴)

ISBN 978 - 600 - 91460 - 2-4 (ج. ۶) ISBN 978 - 600 - 90553 - 5-7 (ج. ۵)

ISBN 978 - 600 - 90553 - 7-1 (ج. ۷) ISBN 978 - 600 - 90553 - 8-8 (ج. ۸)

ISBN 978 - 600 - 91460 - 7-9 (ج. ۱۰) ISBN 978 - 600 - 91460 - 6-2 (ج. ۹)

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا، (ج. ۱۱) ISBN 978 - 600 - 5830 - 09-5

ص.ع. لاتین شده (At the Master's Lectures): DAR MAKTAB-E- OSTAD

کتاب نامه: به صورت زیر نویس. selected speech for teachers

۱. اسلام و آموزش و پرورش. ۲. کرباسچیان، علی اصغر، ۱۳۹۳ - ۱۳۸۲ ش. - -

پیام ها و پاسخ ها، ۳. معلمان - اخلاق حرفه ای. الف. مرکز تدوین و نشر آثار علامه

کرباسچیان. ب. عنوان. ج. عنوان: سخنرانی های استاد علامه کرباسچیان برای

معلمان «۱۱».

۲۹۷/۴۸۳۷

۱۳۸۲ ۴۵/۶۳۶/۱۸/۱۳۸۲

۱۳۸۲ - ۸۴ م

کتابخانه ی ملی ایران

در مکتب استاد

«۱۱»

علی اصغر کرباسچیان

مرکز تدوین و نشر آثار علامه کرباسچیان

www.allameh.ir

چاپ اول: ۱۳۹۰ ش. ۳۰۰۰ نسخه

صحافی: فرنو

تومان ۱۰۰۰

خدمات چاپ و پخش: نشر آفای

تهران: خیابان پاسداران، دشتستان چهارم (گل نی)، نیش زمرد، پلاک ۲۳

کد پستی ۱۹۴۷۹۳۶۶۶۶ - تلفن: ۲۲۸۴۷۰۳۵ - فاکس: ۲۲۸۵۵۹۰۷

حق شرعی و قانونی هر نوع تکثیر فقط برای مرکز نشر آثار علامه کرباسچیان محفوظ است.

ISBN 978 - 600 - 5830 - 09 - 5

شابک ۵-۰۹-۵۸۳۰-۶۰-۹۷۸

مربی بزرگوار جناب حاج شیخ علی اصغر
کرباسچیان (علامه) قدس سره در سال ۱۲۹۳ در تهران چشم
به جهان گشود. او از دوران جوانی، به تعلیم و تربیت
نوجوانان علاقه‌ی زیادی داشت و استفاده از استادان
برجسته، خصوصاً مرحوم سیدرضا دربندی و آیه الله
العظمی بروجردی، در تشویق آن مرحوم به امر تعلیم و
تربیت جوانان و نوجوانان مؤثر بود.

استاذ علامه پس از طی تحصیلات حوزوی در
تهران و قم و رسیدن به مرتبه‌ی اجتهاد، در سال ۱۳۳۴ با

هدف تأسیس یک مدرسه‌ی نمونه، قم را به مقصد تهران ترک گفتند. ابتدا، طرح خود را با دوست دیرین خود، مرحوم آقای حاج مقدّس، از وعّاظ با حقیقت تهران، در میان گذاشتند و از همراهی و تأیید او بهره بردند. سپس شادروان رضا روزبه را - که دانشمندی وارسته و عالمی عامل بود - برای مدیریت دبیرستان علوی انتخاب کردند.

استاد، در آغاز کار، اغلبِ امور مدرسه حتّی خرید لوازم و نظافت کلاس‌ها و دست‌شویی‌ها را خود انجام می‌دادند. هم‌چنین بیشتر دروس دبیرستان را خود آن مرحوم و شادروان روزبه تدریس می‌کردند؛ ولی با افزایش کلاس‌ها و دعوت هم‌کاران، به تدریج کار تدریس ایشان کمتر شد و در سال‌های بعد... تنها درس اخلاق را در دبیرستان عهده‌دار بودند. شنیدن مباحث اخلاقی از زبان کسی که خود بدان‌ها عامل بود، لذّت و حلاوتی خاص داشت و خاطراتی به‌جای می‌گذاشت که اغلب فارغ‌التحصیلان هنوز از آن‌ها یاد می‌کنند و آثار و برکات آن را در جای‌جای زندگی خود شاهدند.

پس از شکل‌گیری دبیرستان، در سال ۱۳۴۰ به تأسیس دبستان علوی اقدام کردند؛ چرا که معتقد بودند تربیت را باید از کودکی آغاز کرد و این شعر را می‌خواندند:

چوب تر را - چنان که خواهی - پیچ

نشود خشک، جز به آتش، راست

هدف‌گیری «علم» و «اخلاق»، دقت بر کیفیت کار، انتخاب شاگرد از خانواده‌های پاک و متدین، زیربنایی کارکردن و پرهیز از شعار و ظاهرسازی، از اصول برنامه‌های مدرسه بود.

استاد معتقد بودند کاری که به نام دین انجام می‌پذیرد، می‌باید بهترین باشد. لذا در عین زندگی زاهدانه و خانه‌ای بسیار ساده، برای مدرسه، بهترین تجهیزات و امکانات را تدارک می‌کردند که امروزه پس از ۴۰ سال، هنوز آثار چنین دقت و آینده‌نگری را، در ساختمان مدرسه‌ی علوی نیز می‌توان مشاهده کرد.

طبعاً برای تدارک چنین مجموعه‌ای، وجود نیروهای متعهد، حتی در گروه خدمت‌کاران، از اهمیّت ویژه‌ای برخوردار بود. اهتمام استاد به گزینش معلمان و مربیان متدین و سعی در ساخته شدن آن‌ها در طول جریان کار مدرسه... از اقدامات اساسی ایشان بود. از این رو بر فعالیت مربیان نظارت دقیق داشتند و آن‌ها را در کارها راه‌نمایی می‌کردند.

آن مرحوم برای یادآوری پیوسته‌ی هدف‌های تعلیم و تربیت، همه هفته شورای معلمان و مربیان را تشکیل می‌دادند. هم‌چنین جهت هم‌آهنگ ساختن اولیای دانش‌آموزان با اهداف مدرسه، برای آنان جلساتی می‌گذاشتند.

استاد علامه از تجربیات اهل فن و روش‌های نوین بسیار بهره می‌گرفتند و بعضی از معلمان و مدیران را برای بازدید از مراکز آموزشی و تربیتی به خارج از کشور اعزام می‌داشتند و وقتی کسی از نزدیکان از سفر خارجی برمی‌گشت، از او می‌پرسیدند: آیا تازه‌ای داری؟

به خاطر اهتمام به امر تعلیم و تربیت شاگردان، در تابستان برای آن‌ها برنامه‌ی اردو ترتیب می‌دادند تا زحمات ۹ ماهه‌ی مدرسه در فراغت تابستان از بین نرود.

پس از چندین سال پی‌گیری و پایداری و تلاش شبانه‌روزی، کسب‌کم محصول زحمات استاد یعنی فارغ‌التحصیلان دبیرستان پایه عرصه‌ی جامعه گذاشتند و دیگران به عمق کار ایشان پی بردند. از سویی دیگر، وجهه‌ی علمی و زهد عملی آن مرحوم باعث شد که مراجع تقلید به ایشان اجازه‌ی مصرف سهم امام علیه السلام را در کار مدرسه بدهند. هم‌چنین افراد خیری که نتایج کار را دیدند، در جهات مختلف به پیش‌رفتِ مدرسه کمک کردند و این چنین بود که خداوند متعال راه را برای توسعه‌ی کار آن مرد اخلاص و عمل باز کرد.

از ثمرات این همت بلند و ایستادگی و گذشتن از همه‌ی مقامات و منصب‌ها، تأسیس ده‌ها مدرسه (پسرانه و دخترانه) در تهران، شهرستان‌ها و خارج از کشور، به دست

و همت تربیت‌یافتگان مکتب علامه و علوی است که همگی
آنها از روش‌ها و اندیشه‌ها و توصیه‌های علامه‌ی فقید
حوزه‌ی تعلیم و تربیت الگو یا بهره گرفته‌اند.

علاوه بر پایه‌گذاری و راه‌اندازی مدارس، ده‌ها
مؤسسه‌ی فرهنگی محصول کار شاگردان مکتب استاد است
و این‌ها همه غیر از مواردی است که آن مربی الاهی در
جهت حل مشکلات مردم و خدمت به محرومان، شخصاً
عهده‌دار بودند.

سرانجام... پس از عری پُربرکت، آن روح بزرگ
در مرداد ۱۳۸۲ از این جهان فانی رخت برپست و با آغاز
«سفری الاهی و شیرین» به دیدار دوست شتافت.